

МОЛОДІЖНИЙ КОМЮНІКАТОР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ДАРУНОК КІРОВОГРАДЦІВ

Йдучи назустріч 1 Травня, сімдесят вісім виробничників заводу «Черво-

на зірка» на сьогодні виконали свій п'ятирічний план. Серед них — 20 комсомольців.

В переддверні дві патхенно працюють монтажники будівельного управління № 125 тресту «Дніпростальконструкція» на ударній комсомольській будові Кіровоградської дитячої спортивної школи. План першого кварталу цього року висотники виконали на 100 процентів.

В цьому застуга комсомольців-монтажників Ігоря Лук'яненка, Олексія Вовченка, Анатолія Веретеня та інших. В. ВАСИЛЕНКО.

У ЦК КПРС і Раді Міністрів СРСР

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР визнали за доцільне надалі, починаючи з цього року, паради радянських військ проводити тільки 7 листопада — в річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ

ДІВЧАТА, ЦЕ ВАШІ ПРОФЕСІЇ!

Центральний Комітет ЛКСМУ України прийняв постанову про завдання комітетів комсомолу республіки по більш широкому залученню дівчат до професійного навчання та участі у кваліфікованій праці в сільському господарстві. Згідно постанов Ради Міністрів СРСР та Ради Міністрів УРСР для жінок-механізаторів передбачено ряд пільг, зокрема надання роботи на об'єктах з використанням машин та механізмів, встановлено додаткові відпустки, зменшено норми виробітку, а також значно розширено мережу училищ та їх філіалів, в яких навчатимуть професіям і спеціальностям жінок.

ЦК ЛКСМУ України зобов'язав обкоми, міськоми, райкоми, комітети ЛКСМУ первинних комсомольських організацій вжити заходів до більш широкого залучення дівчат до участі

у кваліфікованій праці по таких спеціальностях, як тракторист-машиніст, механізатор тваринницьких ферм, шофер, електромонтер, будівельник та інших професіях, по яких дозволяється застосування жіночої праці в сільському господарстві. Необхідно забезпечити відповідну роботу по відбору та направленню до комсомольських путівків дівчат на навчання.

ЦК ЛКСМУ рекомендував комітетам комсомолу республіки широко залучати дівчат-механізаторів до соціалістичного змагання, проводити серед них зльоти, зустрічі кращих з послідовниками Паші Ангеліної, з ветеранами колгоспного руху, залучати їх до професійно-технічних конкурсів, широко пропагувати участь дівчат у кваліфікованій праці в сільському господарстві.

АД ними ще не шумлять зелені віття. Але набухлі бруньки напиваються сонця запізненої весни. І ті бруньки обов'язково вибухнуть листочками або абрикосовим, вишневим чи яблуневим цвітом і владно скажуть про вічність весни. Весни, як пори року...

Вони ж полягли за вічність людської весни. І ті, хто впав у сорок першому, і ті, що в сорок п'ятому захищали свободу, незалежність, мир, щастя не тільки своєму, а й іншим народам.

І, мабуть, природно те, що ми встановили Тиждень пам'яті героїв саме на початку першого весняного місяця — 7 травня.

Якщо раніше, років кільканадцять тому, ми могли чути про те, що десь заповідана братська могила загиблих воїнів, то сьогодні на Кіровоградщині навряд чи знайдеться свячене місце, якого б не огорнули увагою. Навіки обелісків, пам'ятників, стел — все для увічнення подвигу наших батьків у роки минулих воєн, в роки зирної праці.

Майже в кожному селі з'явилися пам'ятні спорудження, на яких висічені імена бійців, що покладали голову на землі Кіровоградській, імена земляків, що не повернулися з далеких фронтів.

Свіжі квіти лягають до підніжжя у селі Федорівці Кіровоградського району, в місті Малій Висці, в Чорному лісі, де споруджено пам'ятник від комсомолів Кіровоградщини загиблим партизанам, в селі Куцєволиці, місті Кремгесі... Фарбовані огорожі, прибрані могилки, квіти біля обелісків — чи тільки цим має мірзуватися наша пам'ять про героїв-батьків? Доглянути могилку, висадити дерево і квіти — то наш перший обов'язок. Але чим не вичерується наша справа, яку ми присвячуємо пам'яті тих, хто завоював для нас світлу весну.

На пленумі Кіровоградського міськомкомсомолу, який відбувся днями, саме і йшлося про те, що пам'ять про загиблих батьків — то наші сьогоднішні добрі справи, виконання того, що нам заповідали батьки. Тиждень пам'яті героїв, отже, — це один з важливих, один з найемоційніших заходів у справі військово-патріотичного виховання нашого юнацтва.

Коли гозорити про міську організацію, то ми маємо чимало прикладів того, як питання виховання почуття патріотизму стоїть в центрі уваги первинних комсомольських організацій. Походи по місцях революційної, бойової слави радянського народу для юнаків і дівчат підприємств, будов і організацій, шкіль міста стали не тільки доброю традицією. Удосконалюються і урізноманітнюються форми їх проведення, чимало робиться для того, щоб вони були емоційно насиченими, мали найбільшу духовну віддачу.

рядях Радянської Армії. В комсомольських організаціях «Червоної зірки», педінституту, будівельного технікуму широко використовуються шефські зв'язки з воїнами місцевого гарнізону, проводять урочисті лінійки.

У своїй постанові «Про 50-річчя ЕЛКСМУ і завдання комуністичного виховання молоді» ЦК КПРС підкреслює, що в умовах посилення агресивної імперіалізму і загострення міжнародного становища виховання у кожній молодій людині готовності оберігати і відстоювати завойовані соціалізму набуває особливого значення.

Ось чому ми сьогодні маємо висловити занепокоєння тим, що на ряді підприємств міста важливу справу підготовки юнацтва до призову в армію комсомольські організації просто обходять. Комсомольці і молодь тресту «Примбуд», ремонтного заводу «Укрстальтехніка», автоколон № 2199 та 2200 не можуть похвалитися проведенням певних дієвих заходів. В ряді організацій мало працюють і над добром учнів у айськові училища.

Ми ще недостатньо практикуємо залучення комсомольців-призовників до участі у виконанні комсомольських доручень, більшою повинна бути наша увага до навчання в школах робітничої молоді, підготовки юнаків до складання норм на значок «Готовий до захисту Батьківщини».

Пам'ять про подвиг батьків — у наших ділах, у наших знаннях, в нашому комсомольському горінні, в нашому синьському чутті до Батьківщини. І хай Тиждень пам'яті героїв стане нашим комсомольським звітом перед невгасним вичним полум'ям.

ПОЛУМ'ЯМ ПАМ'ЯТІ

Меморіальна дошка загиблим воїнам в селі Березівці Устпінського району. Фото В. КОВПАКА.

КОВИНИ

КВІТИ, КНИГИ, ЛИСТИ...

«Далекий Схід, Зіставивши Нижнє-Михайлівська... На таку адресу учні Куцєво-

лицької середньої школи недавно відіслали четверту пошту. А першу...

Після кривавих подій на острові Даманському в школі відбувся мітинг. Ось тоді і вирішили хлопери та комсомольці послати наші квіти, які самі вирощували влітку, на могили захисників радянських кордонів.

Старшокласники укомплектували для застави бібліотеку. В подарунок воїнам вони від-

правили свої улюблені книжки: «Історія комсомолу України», «Щит і меч» В. Кожешнікова, «Солдатами не народжуються» К. Симонова... Дарчі написи на книжках відважним лисям розкажуть прихордонникам, що їхній подвиг не забутий. Водомі Власенко, Наталія Сторчус та інші учні Куцєволицької середньої школи.

О. КУПАВА. с. Олуфрійка.

СТОСОВНО НАСТРОЮ

КОНТРОЛЕР — РОБІТНИЧА СОВІСТЬ

що, непогано шнють наші дівчата, правда?»

Неважно уявити реакцію вимовного покинути, якщо до його рух потрапили пальці або штани з першими шпем, заторченою шпкою чи якоюсь іншою вадею. Я впевнена, що вони так і лишаться б на подлії магазину. А це вже надзвичайна подія.

На щастя, з нашими виробами таких випадків не буває.

змаганні за перевиконання норм, за високу якість продукції, яку виготовляє фабрика — чоловічих брюк, пальт для шклярів і учнів професійно-технічних училищ.

Останні загальнофабричні комсомольські збори відбулися у березні. На них йшлося про авангардну роль комсомольців на виробництві. Кращими з кращих були названі швачки Галина Паюта, Раїса Ку-

тукова, Валентина Кияшко, пресувальниця Галина Хаврус, ім та їхнім подрузам можна доручати найскладніші виробничі завдання.

Але така вже наша робота, що якими б великими не були досвід і майстерність швачок, за якістю виконаних операцій потрібно здійснювати неслухачний контроль. І в першу чергу, контроль громадський.

На фабриці вже стало правилом, що кожного понеділка о дев'ятій годині ранку в цехах з'являється член громадської комісії по якості. До її складу входять начальник відділу технічного контролю Л. С. Логойда, інженер НОП А. В. Бригіда, інженер ВТК І. В. Орловська, технологів цехів (всі вони комсомольки), а від комітету ЛКСМУ — я. На робочих місцях ми перевіряємо якість півфабрикатів від початку до кінця всього процесу пошиву.

У вівторок комісія збирається на засідання. Запрошуємо також начальників цехів, майстрів, контролерів, технологів. По-головному обговорюємо. Які негачини усунути виявлені недоліки? Інколи викликаємо, як то кажуть, «на профілактику» робітницю, які допустили брак.

Правда, такі випадки бувають рідко. Технолог Валентина Григор'єва — вона очолює штаб «Комсомольського прожектора» — сміючись, скаржиться школи: «Скоро прожекторунам робити не буде». Мені такі жарти до душі. Вони викликають чудовий настрій.

ДО РЕЧІ, про настрої. Чи є між ним і якістю виробів зв'язок? Безперечно. В доброму настрої людина завжди працює натхненно, вкладаючи в роботу все серце, все вміння. Ось чому газлом комітету комсомолу стали слова: «Дівчатам — чудовий настрій!». Ми провели конкурс на краще оформлення цехів. Жінки і дівчата пригасили свої робочі місця, розвели багато квітів, домовились підвесити кольору і фасонів блузок, косинок.

Окові стало приємніше. Та заспокоювались було ще рано. Ми не мали свого клубу. Будівництво його йшло дуже повільно. А без клубу який відпочинок? І тоді комітет закликав дівчат прийти на допомогу будівельникам.

Працювали після роботи, у вихідні дні. І ось красень-клуб відчинив свої двері. Тепер ми маємо змогу проводити цікаві зустрічі, спільні вечори з хлопцями шахти № 2-3. Мріємо про свій естрадний оркестр. Вже купили контрабас і ударну установку. Хто грає буде? Звичайно, дівчата. Перший дівочий оркестр в Олександрії. Правда, звучить?

Але що б дівчата не грали в оркестрі, все-таки найкраща їхня мелодія — це мелодія шифру. В минулому році 98,1 процента всієї продукції колектив фабрики виготовив першим сортом. Це тисячі карбованців надпланового прибутку. Тисячі сердечних «спасибі» від покупців.

Ставши на трудову вахту на честь Ленінського ювілею, дівчата зобов'язались працювати ще краще. Наші комсомольки з характером. Давши слово, вони обов'язково його виконають.

ЛІДІЯ КУЗНЕЦОВА, секретар комітету комсомолу швейної фабрики. м. Олександрія.

ДЛЯ ВАС, ПРОПАГАНДИСТИ І СЛУХАЧІ

ВІРНИЙ ДРУГ І БРАТ

СОФІЯ, (ТАРС). Член Політбюро ЦК БКП, Голова Всенародного комітету болгаро-радянської дружби Ц. Драгойчева прийняла членів делегації Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, очолюваної секретарем ЦК ВЛКСМ Ю. В. Торсуєвим, яка перебуває в країні.

Ц. Драгойчева сердечно вітала представників радянської молоді і розповіла про численні заходи, що їх проводить Всенародний комітет болгаро-радянської дружби на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і 25-ї річниці соціалістичної революції в Болгарії.

На зустрічі виступив також перший секретар ЦК Дмитровської Комуністичної Спілки Молоді І. Панев.

ДЛЯ комсомольців 60-х років немає нічого важливішого, ніж боротьба за перетворення в життя ідей Комуністичної партії. Запорукою успішного вирішення цього завдання є знання її історії, марксистсько-ленінської теорії, вміння розібратися в складному процесі розвитку світового революційного руху.

Закономірності виникнення, становлення і розвитку Комуністичної партії, як авангарду робітничого класу, питання її керівної ролі в демократичній і соціалістичній революціях, у побудові соціалізму і комунізму вивчають юнаки і дівчата в політичних гуртках «Бесіди про партію».

Таких гуртків у комсомольських організаціях області створено понад 150, а навчається в них більше трьох тисяч комсомольців.

У великій пригоді як слухачам гуртків, так і їх керівникам-пропагандистам стане навчальний посібник «Бесіди про партію», який вийшов стотисячним тиражем у видавничій «Молода гвардія».

У створенні посібника взяли участь від-

МОЛОДІ ПРО ПАРТІЮ

мі ачені — історики, філософи, юристи. Авторський колектив прагнув до того, щоб посібник повністю відповідав примірному навчальному плану гуртка «Бесіди про партію» в системі політичної освіти молоді.

Названня молоді за програмою «Бесіди про партію» передбачає формування у юнаків і дівчат розуміння основних понять марксистсько-ленінської теорії, ознайомлення з основними історичними етапами діяльності КПРС, міжнародного значення її досвіду та виховання у молоді вміння по-язувати вивчення історії КПРС із конкретними справами колективу і кожного комсомольця зокрема.

Виходячи з цих завдань, авторський колектив акцентує до посібника три основних розділи.

Перший розділ — «Комуністична партія — партія нового типу» — розкриває зміст ряду теоретичних положень про політичну партію взагалі та про марксистсько-ленінську партію як партію нового типу, авангард робітничого класу, про основні принципи побудови і діяльності Комуністичної партії.

Другий розділ посібника — «Героїчний шлях боротьби і творчості. Повна, остаточна перемога соціалізму в СРСР» — присвячено висвітленню історичних етапів діяльності КПРС: боротьба за перемогу соціалістичної революції і завоювання диктатури пролетаріату, керівна роль КПРС в будівництві соціалізму, в перемозі радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

В третьому розділі — «Будівництво комунізму під керівництвом КПРС — продовження і розвиток великої справи Жовтневої революції» — вивчаються основні проблеми комуністичного будівництва, керівна роль партії в боротьбі радянського народу за комунізм, партійне керівництво комсомолом, боротьба партії за єдність світового комуністичного руху, міжнародне значення досвіду КПРС.

Посібник написано просто і докладно, що робить його доступним для ширших кіл молоді, яка цікавиться історією Комуністичної партії Радянського Союзу.

С. ЯНЧУКОВ,

заступник завідувача відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу.

госпів і шкіль пройшли урочисті мітинги. Тоді і вирішили юнаки та дівчата зробити свій внесок у фонд солідарності з Вітчизною, що відстоює свою незалежність. На шкільних під'їзках, біля правих колгоспів, ферм і тракторних бригад вирости гори металолому. Збірники його всіди: в степу, на дворах, на колгоспних садибах; разом пригадували, де ще можна знайти, і несли, несли, несли.

Десять година ранку. Вулиці Онуфріївки і Павлиша наповнились потужним гулом автомашин. До райкому наближається перша група. Це дві машини з Млинківської середньої школи, дві — з Дерев'яської, п'ять — з Онуфріївського кінного заводу. На передній — лозунг: «Метал — Батьківщині!».

А в цей час на збірному пункті в Павлиші завогв райкому комсомолу Микола Ткаченко зустрічає першу машину з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Великий член комсомольсько-молодіжного загону водія Івана Коркішко та секретар комсомольської організації Леонід Зубець. За ними приїхали дві машини з Омелянівки, дві — з колгоспу «КОМУНІЗМ», п'ять — з комсомольських організацій Павлиша... Машини йшли, йшли, йшли, приєднува-

«КП» Олександр Грек. Про те, що кожен комсомольць і піонер району вис свою почесну частинку у фонд солідарності.

Година дня. Колона в їхала в Кремгес. Першою на вагах «вторчермету» зупинилась машина з металоломом, зібраним комсомольцями села Омелянівка. Всі повищодили з машини.

— Хто більше? — задикувало гукнула старша піонервожата Куцеволівської школи Ольга Лихшерсна.

— Єсть 2800! — словистив Леонід Зубець — секретар комсомолії села Омелянівка.

— А у нас найбільше! Без десяти кілограмів три тонни! — радів Григорій Курченко — секретар з колгоспу «Комінтерн».

Машини за машини зупинились на вагах. А стрілка реєструвала: по 113 кілограмів металолому зібрани комсомольцями райоб'єднання «Сільгосптехніка», по 100 кілограмів — кожен комсомольць колгоспу імені Щорса, не відстали від них і в інших організаціях. Остання машина з'їхала з ваг, щоб незабаром виру-

КОЛОНА — З ОНУФРІЇВКИ

Є бі тonna „хліба“ для металургії

Репортер на суботнику

ЦЕЙ квітневий ранок видався холодним і похмурим. Вночі пролітав сніг, а на світанку пішов колотий густий дощ. Не весна, а справжня осінь!

Шість година ранку. Вихідний день. Вулиці райцентру безлюдні. У невеликому одноповерховому будинку спалахнуло світло. Це в райкомі комсомолу почався робочий день. Трохи незвичний і не схожий на попередній. Перший телефонний дзвінок.

— Як там комсомол рішас: їхати чи ні? — цікавиться директор Дерев'яської школи.

— їхати! — відповів Володимир Андреев, перший секретар Онуфріївського райкому комсомолу.

І відповідь стала бойовою командою. З двіати комсомольських організацій колгоспів, з дванадцяти шкіль району вирушили машини, навантажені металом.

Так 19 квітня почався другий комсомольсько-молодіжний суботник по збору металового брухту в Онуфріївському районі.

В день 50-річчя першого комуністичного суботника в комсомольських організаціях вол-

лись до перших, на очах росла величезна колона, прикрашена прапорами комсомольських організацій, лозунгами на кумачі.

Десять година ранку. Колона автомашин готова до рейсу. А комсомольські активісти, водії, старші піонервожаті оточили голову сільської Ради К. О. Малолітко і учасника суботників 30-х років комуніста В. В. Тарана. Останні напутні побажання — і лунає команда: — Поїхали!

Заревіли мотори, «двіркини» швидко стирали струмки дощу з шибок. Колона рушила до приймального пункту в Кремгес.

Комусь вона нагадувала валку біля загерезню під час живи — тільки ж машини везли хліб металургії, і пад колоною розвівався комсомольський прапор, і лозунги на бортах: «Слава комсомолу!», «Миру — мир!», «Метал — Батьківщині!», «Метал — п'ятиріччю!» розповідали про ентузіазм комсомольців 60-х років. Про те, що секретар комсомольської організації колгоспу «Зоря» Григорій Буликато, комсомольць Віктор Копійка і Володимир Жебо за півгодини завантажили металоломом трьохтонну машину. Про те, що машину з колгоспу «Шлях Леніна» повів член комітету комсомолу тракторист Петро Ліпенко, а з придніпровського села Дерев'яні машини очолила секретар комсомольської організації Леонід Пивовар і начальник штабу

шини в зворотній путь. Та раптом вдаліні з'явився ще один «ГАЗ». «Неже пробіляє з Куцеволівки?» — пробіг сумнів серед присутніх. І сумнівати було чому: сорок кілометрів і майже половина з них — розгруданим кутіацем! Чотири години секретар комсомольської організації колгоспу «Дніпро» Іван Матюха і бригадир комсомольсько-молодіжного загону шоферів Микола Іванов виборювали у стійкі кожен кілометр.

В той день комсомольці й піонери Онуфріївки здали бі тонну металолому. І не перешкодили ентузіазму молодих ні холодний дощ, ні пронизливий вітер.

бі тonna... З них можна виготовити 20 тракторів «МТЗ», або стільки ж комбайнів «СК-4», або 24 автомобілі «ГАЗ-51», або 122 сізальки «СУК-24»...

бі тonna... Але це не остаточний підсумок двох суботників. На подвір'ях шкіль і колгоспних садибах залишилося ще до 40 тонн металового брухту. А це ще одна колона комсомольців і молоді Онуфріївки. Колона солідарності, колона п'ятиріччя.

О. БАСЕНКО,

спецкор «Молодого комунара».

На фото: вгорі ліворуч четвертокласник Онуфріївської СШ на суботнику; праворуч — йде колона з Онуфріївки.

Політ-інформація примусила замислитись

Нещодавно в нашому інституті проходили збори комсомольського активу, на яких комсомольці і викладачі обговорювали питання про поліпшення ідейно-політичного виховання студентів — майбутніх інженерів, заправників керівників виробництва.

Як про одну з головних проблем виховної роботи мова йшла і про політінформації. Як зробити їх цікавими, змістовними, такими, щоб вони виховували політично, ідейно, щоб все, про що говориться на політінформації, запало в душу, сходило рясно і цвігом?

Багато було суперечок. Виступали і комсомольці, і викладачі. І, здається, питання розв'язано. Вже наступного поведілка політінформація пройшла дуже цікаво, з великою користю для студентів. До нас завітав Герой Радянського Союзу, кавалер ордена Єгорова, партизан Великої Вітчизняної війни Олексій Семенович Єгоров. Так-так, саме той Єгоров, про якого ходили легенди і якого так боялися наші вороги.

Олексій Семенович боровся за свободу і незалежність не тільки панов Батьківщини, але й за свободу народів Чехословаччини.

Що то була за політінформація! Такого давно вже ми не чули... В залі стояла тиша. І це була немимовісна увага. Це була зачарованість розповіддю, зачарованість людською мужньою долі. Так сталося тому, що Олексій Семенович говорив на злободенну тему. Тому, що оповідач не просто наводив факти, пригадував цікаві, часом дотепні епізоди з партизанського життя. Він заволодів нашою думкою. Примусив задуматись над життям: чи правильно ми живемо, чи гідні наші очинки пам'яті героїв, які віддали найдорожче — життя — за те, щоб ми зараз мали змогу вчитись, самітяться, ходити по вільній землі.

Мені здається, що саме такі зустрічі впливають на молоді, стають вирішальною силою в ідейно-політичному вихованні.

І. ПАНЬКОВСЬКА, студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

ДВА ЛИСТИ З ГОЛОВАНІВСЬКОГО РАЙОНУ

Найщасливіший день

Коли я була жовтеним, то з гордістю носила зірочку з зображенням Володі Ульянова. В третьому класі на моїх грудях запали червоної галстук. Кілька років була я в дружній, веселій сім'ї юних ленінців. В глибокій душі мріяла скоріше вирости і стати комсомолкою.

25 жовтня минулого року стало найщасливішим днем у моєму житті. В цей день я да-

ла клятву на вірність Ленінській Комуністичній Спілці Молоді. Секретар райкому вручив мені комсомольський квиток. Мене гаряче поздоровляли друзі, вчителі, рідні.

Комсомол приніс багато зміни у моє життя. Я пізнала чимало нового й цікавого, стала ще краще вчитись, з радістю виконую комсомольські доручення. В усіх справах я намагаюсь рівнятись на таких комсомольців, як герої «Молодої гвардії». Але найвітлішим прикладом для мене, як і для кожного комсомольця, є героїчне життя В. І. Леніна.

Любов МУКОІДА, секретар комсомольської організації Семидубської восьмирічної школи.

Початок — з комсомольського квитка

Пам'ятаємо його подвиг

На початку Вітчизняної війни А. Погребняк разом зі своїм професійно-технічним училищем евакуювався з Кривого Рогу в Магнітогорськ.

Та сімнадцятирічний юнак не міг спокійно навчатись, коли фашисти палили міста і села, сіяли горе і смерть. Він був комсомольцем і рвався на фронт. Довго відмовляли неповнолітньому хлопцеві, а по-

тім, нарешті, зважили на його прохання.

Після короткого навчання Анатолій став снайпером. Перше бойове хрещення одержав на Волзі. Добре був ворогів комсомольць. Набоїв даремно не витрачав.

З боями Анатолій пройшов від Волги до Південного Бугу. В ніч на 9 березня його підрозділ вступив у наше село. Німці втекли на той бік річки. Коли вони підповзали до Бугу, щоб набрати води, Анатолій знищував їх влучними пострілами.

Через кілька днів, коли пі-

дійшли нові частини, почався наступ. Анатолій Погребняк сміливо кинувся вперед. Недалеко від ворожих окопів фашистська куля скошила його. Кров'ю обгарнився комсомольський квиток, який це зовсім недавно одержав юнак...

Ми свято оберігаємо могилу героїв, які полягли за Батьківщину. Слідопити школи відшуквали в Кривому Розі батьків Анатолія, які надіслали нам його фото і лист з фронту. Фото і лист стали цінними експонатами в шкільному куточку бойової слави.

Толя ЗАЄЦЬ, слідопит.

С. Любинева.

ШКОЛА ЛЕНІНА

ТРИ

РОЗПОВІДІ ПРО ВІРНІСТЬ ВСІХ

Закінчується навчальний рік в системі комсомольської політосвіти. В багатьох організаціях вже проведено заключні заняття. Наш кореспондент зустрівся з рядом секретарів райкомів комсомолу, пропагандистами і попросив розповісти про те, чим гнітний навчальний рік відрізняється від попереднього, як пройшли заключні заняття. Нижче вміщуємо ці розповіді

ДОПОВНЕННЯ КІНОСТРІЧКИ

Рік гнітний знаменний тим, що молодь не лише активно готує трудові дарунки до сторіччя від дня народження В. І. Леніна, а й дуже велику увагу приділяє вивченню теоретичної спадщини Володимира Ілліча.

Тому свідчення і заключні заняття. В гуртках політосвіти, що працювали при комсомольських організаціях районної лікарні, колгоспів «10-річчя Жовтня», «Победа» та інших, заключні заняття пройшли у формі Ленінського уроку «Держава і ми».

Коли, наприклад, комсомольці колгоспу «Перше травня» прийшли на заключне заняття, їх чекала вже автомашинка. За якихось десятків хвилин слухачі гуртка «Кругозір» були в Ленінській середній школі № 1, в Ленінській кімнаті, яка в районному огляді зайняла перше місце. Вони прослухали запис промови В. І. Леніна «Що таке Радянська влада?», ознайомилися з документами про життя і діяльність вождя, що зібрані в Ленінській кімнаті.

Коли повернулися до колгоспу, відбулася розмова про те, що дала молоді Радянська влада, як молоді виробничники виконують свої обов'язки перед державою, як зиконують заповіді Ілліча. В цій розмові взяли участь ветерани праці Іван Іванович Яковлев, одиозамілець пропагандиста гуртка Миколи Ковальова тракторист Микола Ковальов та інші.

Заняття було цікавим, змістовним. Воно не лише підвело підсумки вивченого за рік, а й принесло творчу наснагу слухачам. До речі, у всіх гуртках у цьому навчальному році приділяли велику увагу гнітності. У колгоспі «Победа» виступи учасників уроку на заключному занятті, наприклад, доповнили кінокадри хронікально-документальної стрічки про В. І. Леніна.

А. ВАСИЛЕНКО,

другий секретар Маловісківського райкому комсомолу.

НЕЗАБУТНЕ ВРАЖЕННЯ

Коли в Ленінській кімнаті прозвучав голос Ілліча, коли ми слухали його думки про Радянську владу, здалося, що ми перенеслися в ті далекі роки, що Ілліч посміхається нам не з портрета, а з трибуни. В кімнаті панувала тиша. Але по обличчях можна було зрозуміти, що кожний в думці радиться з Іллічем, його міркою вимірює своє життя, справи, зроблене колективом.

Вголос про це йшла мова потім, на Ленінському уроці, на комсомольських зборах, що підвели результати роботи за рік. Конкретністю, принциповістю відзначалися виступи.

Комсомольці Люба Сліпцова, Надія Максименко, Олена Шульга та інші, які навчалися по програмі гуртка «Кругозір», вирішили в наступному році підвищувати свою політичну зрілість в гуртку «Наш Ленінський комсомол».

М. КОВАЛЬОВ,

пропагандист гуртка «Кругозір», секретар комсомольської організації колгоспу «Перше травня» Маловісківського району.

ЗВІТУЄ КОЖНИЙ

Характерною рисою цього навчального року було дальше підвищення ідейно-теоретичного рівня занять. Цьому сприяло те, що всі пропагандисти — члени КПРС, мають досвід роботи, що комітети комсомолу приділяли чимало уваги політичній освіті молоді. Правда, не всі в достатній мірі, зокрема комітети комсомолу колгоспів імені Держинського та імені Суворова. Секретарів комсомольських організацій цих господарств Аллу Шевченко, Ніну Іванченко довелось заслужити на бюро райкому, допомогти налагодити роботу гуртків.

У колгоспі імені Кірова секретар комсомольської організації Анатолій Заїка і пропагандист Лідія Кузьмівна Царенко працювали в тісному контакті. Тут не було випадків, щоб заняття гуртка «Біографія В. І. Леніна» не відбулось. Слухачі опрацювали заплановані теми, ряд творів В. І. Леніна — «Чергові завдання Радянської влади», «Великий почин», «Як організувати змагання» та інші.

Добре працював гурток «Наш Ленінський комсомол» в радгоспі «Устіївський», «Біографія В. І. Леніна» в колгоспі імені К. Маркса, «Бесіди про партію» в районній лікарні.

Заклучні заняття пройшли у формі заліків. Молоді робітники і колгоспники, медпрацівники і учні вбитували про те, як засвоїли пройдену програму, як знають твори В. І. Леніна, як виконують заповіді вождя.

Г. НАСТЕНКО,

другий секретар Устіївського райкому комсомолу.

ПЕРЕМОЖЦЯ ВИЗНАЧИТЬ ПОКУПЕЦЬ

ГОВОРИТЬ ФЛАГМАН

ІДЕ ЗМАГАННЯ НА ПРІЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» СЕРЕД МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ПРАЦІВНИКІВ ТОРГІВЛІ

І. Гергель, машиніст тепловоза М. Пальковський, водій Київського автопідприємства № 09070 т. Ковтун і сотні інших покупців, які разом з покупкою внесли змагання гарній настрій, вразили на своїм теплі погляди і щирі посмішки дівчат з ЦУМу.

Серед відгуків про роботу ЦУМу є й нарікання на відсутність деяких товарів. Але жоден з покупців не поскаржився на грубість чи неуважність. Навпаки, всі без винятку писали про чуйність, увагу, вміння підібрати і запропонувати товар, вміння обдарувати даскою. Визнання покупців — це найвища оцінка майстерності чарівниць з ЦУМу.

В. ДІМІН.

м. Кіровоград.

ВІДВІДАВШИ ВІДДІЛІ гумового взуття, ми довідалися, що йде змагання на приз обласної газети «Молодий комунар». Дуже хочеться, щоб відділ гумового взуття в ЦУМІ був відзначений серед кращів. Нам не раз доводилося звертатися сюди, і ми завжди відчували увагу і турботу з боку всіх працівників відділу. Тут завжди запрошують те, що вважають найбільш необхідним, і за це хочеться сказати продавцям щире спасибі.

Робітники заводу «Червона зірка» В. СУХОНІС і А. РІЗНИЧЕНКО.

Таких відгуків про роботу дівчат, флагмана торгівлі області — центрального универсаму, — редакція одержала більше 300. Пишуть робітничі радгоспу «Зоря» Любарська і Богомольська, лікар з Москви Макарова, інженер складального цеху Київського заводу «Ленінська кузня» С. Рибін, гірничий інженер з Кривого Рога М. Зайний, колгоспники, вчителі, лікарі, студенти та унівська молодь з м. Ісл Кіровоградщини.

Звичайно, всі відгуки вмістити в газеті неможливо, але про що редакція щиро шкодує, але проаналізувавши їх, можна сміливо сказати, що в универсамі

працює згуртований колектив комсомольців, які досконало знають свою сирчу, люблять її, поважають тих, хто до них звертається.

Ось що пише С. Якименко, працівниця Кіровоградського виробничого комбінату кінфікації: «Відчуваю, що вийде гарна сукня, бо тканину порекомендувала придбати Валентина Чайковська. Ця діашина має неабиякий смак. Дуже вдячна їй».

Теплий тон, щира вдячність відгувається у всіх цих сотнях листів, які одержала редакція. І не випадково. Дівчата дійсно турбуються про настрій покупця, про те, щоб викладка товарів була найзручнішою.

Цей будинок проминуть важко. Він потрібен всім, і коли вже зайдеш сюди один раз, хочеться відвідати ще і ще. Бо в кожному відділі зустрінуть вас доброзичливі і уважні погляди Тамари Кураси, Ніни Козлової, Людї Рибаченко, Юлі Постолатї, Людї Степанової, Віри Тендюк і десятків їх подруг.

Про не пишуть нам інженер філіалу «Укрмісьбудпроект» В. Коваленко, група студентів Московського радіотехнічного інституту, псевдонім Л. Панченко, депутат обласної Ради депутатів трудящих

И ВЖЕ ПОВІДОМЛЯЛИ про те, що в Олександрійському районі відбувся обласний семінар завідувачів оргвідділами райкомів ЛКСМУ та секретарів первинних комсомольських організацій колгоспів, які носять ім'я В. І. Леніна. Сьогодні подаємо звіт про цей семінар, організатором якого був обласний комітет комсомолу.

Учасників семінару тепло привітали на землі олександрійській перший секретар райкому партії К. І. Сабанський та перший секретар райкому комсомолу Михайло Громовий. Вони ознайомили гостей з економікою та визначними місцями району, розповіли, як молоді хлібороби готують гідний дарунок 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. В районі створено 3 комсомольсько-молодіжних тракторних бригади, 3 комсомольсько-молодіжних колективи на молочно-товарних фермах, 28 механізованих молодіжних ланок.

Висока честь

В АРТІЛІ З ІМЕНЕМ ІЛЛІЧА

торних бригади, 3 комсомольсько-молодіжних колективи на молочно-товарних фермах, 28 механізованих молодіжних ланок.

Другий секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака, який виступив на початку семінару, відзначив, що досвід олександрійців по роботі з комсомольсько-молодіжними колективами заслуговує всілякої уваги. Говорячи про проведення в організаціях Ленінського заліку, він підкреслює: кожний комсомолец, виходячи з програми діяльності своєї комсомольської організації, повинен скласти особисту програму роботи, навчання, життя, програму, яка стала б його особистим внеском у справу гідної зустрічі 100-річчя від дня народження вождя.

Саме Ленінський залік тобто і своєму комсомольському осередку допоможе сконцентрувати всі зусилля на підготовку до великого ювілею. Важливою складовою частиною заліку є вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна, вивчення глибоке, постійне, звернене до періодичного, до живого ленінського слова, яке змінить твої ідейні позиції, допоможе стати справжнім бійцем-ленінцем. Залік допоможе організувати всю практичну діяльність твоєї організації, комітету чи бюро. Зміцнить роль організації і твою у вирішенні господарської реформи, в запровадженні НОП на твоєму робочому місці, в боротьбі за науково-технічний прогрес.

Учасники семінару відвідали проголопівський колгосп імені Леніна. З господарством і людьми артілі їх познайомив голова правління О. Т. Шульга. Він також відповів на ряд запитань.

Як в артілі готуються до Ленінського ювілею?

— По-перше, ми зобов'язалися зустріти 100-річчя від дня народження В. І. Леніна значно вищими виробничими показниками. Зміни своє обличчя село Протопопівка. На центральній вулиці Леніна не буде жодної хати під соломою. Каштанові алеї, сквери прикрасять її.

Ми даємо про те, щоб випускники шкіл залишалися працювати в колгоспі. Побудували в школі виробничу майстерню, хлопці і дівчата навчаються водити трактора і автомашину. Коли вони приходять до нас, ми на протязі шести місяців виплачуємо їм унівські, це крім того, що вони заробляють. Форми заохочення різні: туристські поїздки, преміювання, занесення на Дошку пошани.

Секретар комсомольської організації артілі Валентина Семцова розповіла, як молоді колгоспники підвищують свій ідейно-політичний рівень в гуртку «Наш Ленінський комсомол». Заняття в системі комсомольської політосвіти розпочинали з Ленінського уроку «Заповіді Леніна вірні». Кожен член Спілки розповів на занятті, як він розуміє і як виконує ленінські заповіді. Рада гуртка подбала, щоб була необхідна література, запросила на заняття старих комсомольців, ветеранів колгоспу.

Учасників семінару зацікавила добра традиція, яка склалася в комсомольській організації артілі. Шість років тому ветерани колгоспного виробництва віддали рапорт молодій зміні про те, як вони створювали артілі, як піднімали і розвивали громадське господарство, а зараз, говорилось в рапорті, передаємо естафету вам, молодим, зав'язаним. Тепер кожного року в день народження В. І. Леніна комсомольці і молодь артілі складають рапорт фундаторам артілі, в якому доповідають про свої трудові успіхи і запевняють, що гідно продовжуватимуть справу батьків. Різьблені шкатулки з рапортами — один з експонатів музею.

НАСТУПНИЙ візит — в новопротопівський колгосп імені Леніна. Знайомство з головою артілі П. Т. Кошовим, який коротко розповів про господарство і його людей.

В комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді гостей зустрів бригадир Д. І. Стасенко. Він вибачився, що не може познайомити з рештою членів бригади: «Гаряча пора... В полі. Додому повернуться пізно». Так, так — додому, Бригадир не обмовився. Польовий стан для механізаторів — другий дім. Відпочити є де: Ленінська кімната, газети, журнали, телевизор, часто тут читаються лекції, виступають учасники художньої самодіяльності. Є і дільня.

В бригаді створено 4 механізованих комсомольсько-молодіжних ланок. Дві з них вирощуватимуть кукурудзу, а дві — цукорні буряки. Ланкові Віктор Жер, Нестор Габуря, Ефрем Черняк і Микола Колодійченко зобов'язалися виростити високі врожаї. Сьогодні вони вже в наступі.

Побували гості і в будинку тваринника. Говорити буть-що про будинок звірів. Його треба побачити, щоб оцінити: артілі уміють дбати про відпочинок колгоспників. Думки, дві зли Гавриш,

дівчача кімната (так, так — люстри, дзеркала, килими — загибно, як дома!), зала для виробничих нарад. Ось якраз у цій залі учасники семінару і продовжили розмову. Тепер йшлося про організацію змагання на кращого по професії за перехідними мандатами.

Виступили:

Володимир Ковтун, секретар комсомольської організації місцевої артілі;

— Червона книжечка із силуетом Леніна — це дійсно мандат, який вручається кращому виробничнику. Серед механізаторів ми підводимо підсумки по періодах робіт і визначимо переможця. Мандат вручає член комітету комсомолу на зборах бригади, про це доводимо до відома всіх членів Спілки. Переможців серед доярок визначасмо раз у місяць.

Микола Ляшенко, секретар комсомольської організації колгоспу «Пам'ять Леніна» Маловісківського району;

— У нас в основному змагання ведеться серед членів двох комсомольсько-молодіжних ланок. Крім того, що ми визначасмо переможця на кращого за професією, механізатори ланок проводять взаємоперевірки, допомагають один одному в роботі. При підведенні підсумків, враховуємо, як механізатор виконує доручення, яку участь бере в житті організації.

Досвідом організації змагання поділилися також Сашко Глущенко, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Долинського району, Світлана Паномаренко, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району та інші.

На закінчення семінару в колгоспному клубі відбувся «вогник». «В житті завжди є місце подвигу».

В. ГАНОЦЬКИЙ.

На фот.: група учасників семінару.

Фото М. ТКАЧЕНКА.

НА КОНКУРС

ВАЛЮ Басенко вразив ковальсько-пресовий цех своєю величністю, своїми велетенськими верстатами, які здалися їй живими, небаченими досі істотами, що слухняно підкоряються людям, а також симфонією звуків, які відбивалися під високим і прозорим склепінням таємничого храму праці...

Вона — степовичка. Від дня народження колихали її степові вітри, ласкало, пестило і передавало тепло щедре степове сонце.

Найбільше підприємство, яке їй довелося вперше в житті побачити — сільська кузня: невеличке горно з курним вугіллям, смийий коваль вусатий з порвненим обличчям та молотобіць — чорночубий селяк з променистими, як гарячі вуглики, очима.

А тепер вона ступила в новий, загадковий світ, де їй було і цікаво, і, навіть, трохи лячно.

Спершу вона навіть застумувала: і за широтою ступи, і за вітром буйним, і за співом жайворонка в сонячному небі, і за медовим запахом польових

квіттів, від яких голова п'яніла...

Спочатку її поставили нагрівальницею. Нагрівала шпиди, а хлопці-ковалі на верстаті майстерно вковували їх в колеса. Колеса до машин ставили міцні, надійні. Вона бачила їх на сівалках там, в Добровеличківці. Навіть сівачів, від яких голова п'яніла...

А в тій кузні коваль...

чем була.

Згодом освоїла спеціальність свердлувальниці, токаря, штампувальниці. Та найдужче кортіло стати ковалем-пресувальницею. Самій кортіло керувати отими велетенськими машинами. Могла довго-довго простояти біля робочих місць робітників гарячої професії.

І про себе декламувала вірш про коваля, що вчилася в школі-інтернаті, в четвертому класі.

...А в тій кузні коваль клепле,
А в коваля серце тепле,
А він клепле та співає,

Всіх до кузні іззива:
«Ходіть, люди, із хат, із поля!»
Тут кується краща доля...»

Тільки ні, ця кузня не схожа на ту, про яку писав Іван Франко...

«Ставай ковалем, не пошкодуєш», — сказала їй досвідчена робітниця Олександра Кухаренко, — робота і цікава, і не важ-

ка, і зароблятимеш добре».

Недарма в пісні співаєтся: «Хто хоче, той до бітьєся». Настояла Валя на своєму, і її перевели ученицею до Кухаренко. Три місяці Валя була у неї під рукою.

Тепер — самостійна праця. Вміло і легко орудує гігантським пресом. Майстер зміни Василь Іванович Дехтяр не нахвалиться дівчиною-ковалем.

Якось на вулиці, поспішаючи в Палац культури, зустріла знайомого по школі хлопця. Як водить-

ся, перше його запитання було:
— Де ж працюєш, Валя?
— Ковалем на «Червоній зірці», — гордо мовила вона. Хлопець подивився на тендітну дівчину і не повірив:
— Не жартуй!
— Правду кажу!
— Ану, покажи свої руки?

Валя, посміхаючись, простягнула йому білі, з тонкими пальцями, руки.
— Скоріше я б сказав, що це руки піаністки, а не коваля, — відповів хлопець.

— Ти маєш рацію, я вчуся у вечірній музичній школі по класу фортепіано.

— Так би ти зразу й сказала!

— І працюю ковалем! — додала Валя, посміхаючись.

— Не глузуй...
— Не віриш?
— Ні! Піаністка і коваль? Ці два поняття в

голови не вкладаються...
— Може, ти ще більше здивуєшся, коли я тобі признаюся, що я артистка...

Хлопець подумав, що Валя жартує, а то навіть глузує з нього.

— Та я і так бачу, що ти просто артистка!

— Та ні, не просто! — продовжувала посміхатися Валя.

— А заслуженої народної хорошої капели Української РСР Ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка».

Валя не жартувала. Все правда. Ще в Добровеличківці Валя полюбила танці, пісні. А як прийшла на завод, то ще з більшим ентузіазмом взялася за свою улюблену справу.

Як тільки яке свято — Валя вже на сцені, в колі дівчат і хлопців.

...Заграла весела музика, і молоді понеслися по сцені в нестримному українському танці. А між ними найзавзятіше вибіває каблучками Валя... А як скінчили — грім оплесків прокотився в залі. А ось Валя знову перед глядачами. Вона читає вірші:

«Приснилося матері, що ожили солдати,
Які стояли, одягнені в граніт.

Приснилося матері, що йде один до хати.
І раптом зупинився біля воріт...»

Вона читав схвильовано. Зал замер...

Валя Басенко прагне досконало оволодіти силою художнього слова. Їй в цьому доброзичливо допомагає керівник агіткульбригади і драмгуртка Жанна Терещенко.

Та найчастіше дівчина виступає в хорovій капелі, якою керує Гнат Юхимович Почапський. Щоб краще оволодіти хорovим мистецтвом, Валя вступила і до музичної школи.

Овіяні степовими вітрами дівчини аплодували не лише заводчани — кіровоградці. Мистецтво української робітниці полюбивши і зарубіжних глядачів під час її поїздки за кордон. І коли в неї там запитували про найдорожче в житті, вона просто і щиро відповідала: «Моя Батьківщина!».

К. КЛІЩ,
член обласного літ-об'єднання.

Спорт

ВДАЛИ ПОЧАТОК ТУРНЕ

Кіровоградська «Зірка» після трьох матчів на своєму полі, вийшла на тригове турне. 24 квітня вона зустрілася у Дніпропетровську з «Дніпром».

Господарі поля не потребують особливих рекомендацій. Дніпропетровці — старожилі другої групи класу «А», завжди займають провідні місця. Але нілішній чемпіонат футболісти «Дніпра» почали навдало: уже втратили три очка з шести можливих, перед зустріччю з кіровоградцями зазнали у Львові від «Карпат» поразки з рахунком 1:0.

Цілком зрозуміло, що граючи вперше в цьому році на своєму полі після таких невдач, дніпропетровці прагнули реабілітувати себе перед своїми прихильниками. І треба віддати їм належне, вони мали явну перевагу. Та рахунок першим відкривали гості. Це трапилось одразу після перерви. Андрій Товт, який був чи не найактивнішим у цьому матчі з кіровоградців, скористався тим, що воротар випустив з рук м'яч, і пробив його в сітку.

На 62-й хвилині через помилку наших захисників господарі поля встановили рівновагу, але секунд за 15—20 до кінця поєдинку Віктор Квасов внів свою команду вперед.

Вигравши цю зустріч з рахунком 2:1, кіровоградці поділили своє турнірне становище. Після чотирьох турів у них було шість очок з восьми можливих.

Вчора футболісти «Зірки» зустрілися з полтавським «Будівельником».

ТРИВАЄ чемпіонат країни з футболу серед команд класу «Б». Олександрійський «Шахтар», який представляє нашу область у цій лізі, провів перші три матчі на виїзді. У команді «Харчовик» з м. Бендери (Молдавська РСР) виграв з рахунком 1:0, а від тираспольських футболістів «Дністер» зазнав поразки — 0:2.

Зустріч між шахтарем та ізмаїльським «Дунайцем», який відбувся минулої неділі, закінчилася з рахунком 2:1 на користь наших земляків.

ЧЕМПІОНИ З СШ № 4

З кожним роком в низовому колективі фізкультури Маловишківської середньої школи № 4 зростає число спортсменів-розрядників. Не один з них займав призові місця на районних змаганнях.

Школярі рівняються на свого вихователя — вчителя фізкультури Георгія Горділовича Герасенка. Адже він неодноразовий чемпіон району з стрільби з дрібнокаліберної гвинтівки, пістолета.

А вихованки Георгія Горділовича восьмикласниця Оля Герасименко, Соня Деркач. Алаа Каса та Люда Колотилова вдало виступили на обласних змаганнях школярів з спортивної гімнастики. Серед команд другої групи вони були в числі призерів.

А. ШВЕНКО.
Фото автора.

ЧОТИРИ З ШЕСТИ

ПРИЗ ГЕРОЯ — НАШ

Біля двохсот мотогощиків республіки, в числі яких були і спортсмени Кіровоградщини, виборували в Дніпропетровську приз пам'яті генерал-лейтенанта танкових військ Героя Радянського Союзу Ю. Г. Пушкіна, що геройські загинув в бою з фашистами.

Майстер спорту з Кіровограда Валентина Міхельсон зайняла третє призове місце. На такий же висоті був і олександрієць Станіслав Комлик (клас машин 250 куб. см.). А кіровоградський майстер спорту Валентин Бородай (клас машин 175 куб. см.) поступився першістю чемпіонові України майстрові спорту міжнародного класу киянину Володимиру Погрібнякову. Олександрієць Володимир Купрієнко (клас машин 350 куб. см.) теж був другим. Таку ж сходинку займав молодий першорозрядник з Кіровограда Віктор Мерещенко.

В командному заліку кіровоградці здобули перемогу і стали володарями почесного призу. На другому місці — кияни, на третьому — львів'яни.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 35. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-57, решти відділів — 29-33-53.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліяк, 2.

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 30 квітня. Перша програма, 10.00 — Теленовіни. (М), 10.15 — Весняні мелодії. (М), 11.15 — Програма колоритного телебачення «Космічний випробувач». Документальний фільм. (М), 12.15 — Кіножурнал та художній фільм «Смерть ляхваря». (Кіровоград), 16.40 — «3 іменем Леніна». Репортаж. (Кіровоград), 16.55 — Фотохроніка. (К), 17.00 — Для дітей «Баристе ксло». (Донецьк), 17.40 — Наші оголошення. (Кіровоград), 17.45 — Трудові рапорти Першотравня. (Кіровоград), 18.00 — «Година Батьківщини». (Москва), 19.00 — «Щит і меч». Художній фільм. І серія. (М), 20.35 — Інформаційна програма «Час». (М), 21.15 — Колоритна програма Українського телебачення. Концерт Державного заслуженого народного хору ім. Г. Верьовки. (К), 22.10 — Мистецький альманах «Палітра». (Львів), 22.50 — Фільм-концерт «Метаморфози». (К), 23.15 — На передній лінії з шахів. Щодення. (М), 23.30 — Новини. Коментарі. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ВІТРОК, 20 квітня. 10.00 — Теленовіни новини. (М), 10.15 — Для дітей «Чудеса природи». (Калінінград), 10.30 — Для дітей «Приходь, казко». (М), 11.00 — Для дітей «Світлий зорічка». (Гомель), 11.30 — Художній фільм «Літній дощ». 16.20 — Документальний фільм. 16.50 — Теленовіни новини. (М), 17.00 — Для дітей «Цікава азбука». (М), 18.10 — Теленовіни вісті. (К), 18.30 — «Молодіжні місяці». (Казань), 19.00 — Д. Маміт-Сибіряк — «Прилуцький мильоні». Спектакль Свердловського театру. (Свердловськ), 22.30 — «Весна хліборобська». (Київ), 22.40 — Танцює Є. Єршова. (К).

СЕРЕДА, 30 квітня. 11.15 — Документальний фільм «Космічний випробувач». (М), 12.15 — Теленовіни вісті. (К), 12.25 — Художній фільм «Весна в Москві». (К), 16.05 — Фільми для дітей. 16.40 — «3 іменем Леніна». (Кіровоград), 17.00 — Для школярів «Баристе ксло». (Донецьк), 17.40 — Теленовіни вісті. (К), 18.00 — Година Батьківщини. (М), 19.00 — Художній фільм «Щит і меч». І серія. (К), 20.35 — Програма «Час». (М), 21.15 — Програма Українського колоритного телебачення. Концерт Українського народного хору ім. Г. Верьовки. (К), 22.10 — Актуальний екран. 22.30 — Документальний фільм. 22.50 — Фільм-концерт «Метаморфози». (К), 23.15 — Першість світу з шахів. (М).

ЧЕТВЕР, 1 травня. 9.40 — Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. (Москва — Київ — Миколаїв), 14.00 — Теленовіни новини. (М), 14.15 — «Добрий день вам, добрі люди». (К), 15.00 — Художній фільм «Служили двох товаришів». (М), 16.30 — «Мелодії-69». (М), 17.30 — Документальний фільм «Рік 1968». (М), 18.30 — «На воєнник». (М), 20.15 — Теленовіни новини. (М), 21.00 — Першотравневий салют. (М), 21.15 — «Музичне мистецтво». Розважальна програма. (К), 22.10 — «Першотравень на Україні». (К), 22.40 — Співає «Ореро». (М).

ЧЕТВЕР, 1 травня. 9.40 — Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. (Москва — Київ — Миколаїв), 14.00 — Теленовіни новини. (М), 14.15 — «Добрий день вам, добрі люди». (К), 15.00 — Художній фільм «Служили двох товаришів». (М), 16.30 — «Мелодії-69». (М), 17.30 — Документальний фільм «Рік 1968». (М), 18.30 — «На воєнник». (М), 20.15 — Теленовіни новини. (М), 21.00 — Першотравневий салют. (М), 21.15 — «Музичне мистецтво». Розважальна програма. (К), 22.10 — «Першотравень на Україні». (К), 22.40 — Співає «Ореро». (М).